

Зінаїда Потіха,

молодший науковий співробітник,
Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського
Голосіївський просп., 3, Київ, 03039, Україна
e-mail: z.potikha@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9923-316X>

РОЗВИТОК УКРАЇНІСТИКИ ТА ВИДАВНИЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УНІВЕРСИТЕТІ ТОРОНТО

Розглядається становлення і розвиток українознавства та видавничої діяльності в Університеті Торонто як одному з провідних центрів україністики в Північній Америці. Схарактеризовано основні етапи інституціоналізації українознавства: від запровадження перших курсів української мови та історії в 1940-х роках до діяльності Канадського інституту українських студій та ухвалення Програми досліджень України імені Петра Яцика. Особлива увага приділена ролі українських меценатів та громадських організацій у розвитку українознавчих досліджень, а також міжнародним ініціативам, що забезпечили інтеграцію університету у світовий академічний простір.

Окремо висвітлюється діяльність Видавництва Університету Торонто, яке відіграло вагомий роль у формуванні світового іміджу України. У статті наголошується на важливості колекцій університетських бібліотек, які містять унікальні матеріали з історії та культури України, що забезпечують умови для міждисциплінарних досліджень.

Ключові слова: Університет Торонто, україністика, Канадський інститут українських студій, Видавництво Університету Торонто, Програма Петра Яцика з вивчення України, українська діаспора.

Актуальність. Університет Торонто є одним із провідних дослідницьких закладів Північної Америки. Завдяки підтримці українських меценатів та інтеграції академічних ініціатив тут створено спеціалізовані програми, що забезпечують системне вивчення української мови, історії, літератури та культури, тому протягом останніх десятиліть університет став важливим центром україністики в

© З. Потіха 2025

англомовному світі. У зв'язку з динамічними змінами в українсько-канадських наукових контактах та збільшенням зацікавленості Україною в міжнародному контексті вивчення діяльності українознавчих осередків, видавничої діяльності Університету Торонто та наукових бібліотек є актуальним і необхідним для розуміння їх ролі у формуванні українських студій за кордоном.

Аналіз стану досліджень проблеми. Одним із перших, хто почав досліджувати українську спадщину в Канаді, був Я. Рудницький. У своїй праці він зафіксував важливі дані про найдавніші бібліотеки, що були відомі на той час, включно з колекцією, зібраною в бібліотеці Університету Торонто⁴¹. Проте опис початкової колекції дуже стислий і не дає змоги повною мірою оцінити її, тому виникає потреба сучасного огляду надбань бібліотеки при університеті.

М. Боровик у своїй фундаментальній праці присвячує розділ україніці в університетах Канади, це є вагомим джерелом, зважаючи на активну участь самого автора в тогочасному науковому житті університету Торонто [2].

У період 80-90-х рр. ХХ ст. науковий інтерес до українознавства значно зростає. Вчені досліджують роль канадських університетів у розвитку слов'янських та східноєвропейських студій, зосереджуючись на українській громаді. Зокрема, такі науковці як М. Марунчак [6], Б. Білаш [1] зробили свій внесок у дослідження українознавства в Канаді, наголошуючи на важливості академічних установ у збереженні української спадщини.

Серед сучасних українських дослідників варто виокремити Н. Заворотну та С. Галицьку [5, 3], які у своїх наукових доробках розглядають формування колекцій бібліотеки Університету Торонто, а також певні аспекти діяльності кафедри українознавства в університеті.

Варта уваги історіографія дослідження діяльності видавництва при Університеті Торонто (П. Магочі, С. Плохій, О. Ганківська, А. Сальникова, І. Макарик) [8, 10, 11, 7, 9], що охоплює ширший контекст еволюції українознавства в Північній Америці. У цих працях науковці висвітлюють інституційні процеси, а також аналі-

⁴¹ Рудницький Я. Українські бібліотеки в Канаді. Вінніпег: Українська вільна академія наук в Канаді, 1954. 47 с. (Літопис УВАН; ч. 12).

зують вплив українських студій на динаміку руху академічного дискурсу на Заході.

Водночас у науковій літературі відсутні комплексні дослідження розвитку україністики та видавничої діяльності в Університеті Торонто.

Мета статті – здійснити комплексний аналіз розвитку україністики і видавничої діяльності в Університеті Торонто та його ролі у поширенні знань про Україну в англomовному академічному світі.

Завдання:

- Проаналізувати витоки та становлення українознавчих програм в Університеті Торонто.

- Дослідити роль і залученість меценатів та громадських організацій у фінансовій та інституційній підтримці українознавчих програм.

- Узагальнити внесок видавництва Університету Торонто у поширення англomовних праць з історії та культури України.

- Висвітлити значення бібліотеки університету в забезпеченні джерельної бази для вивчення українознавчих дисциплін.

Виклад основного матеріалу. Університет Торонто був заснований у 1827 р. як Королівський коледж, згідно зі статутом, наданим королем Георгом IV, і був пов’язаний з англіканською церквою. У 1850 р., набувши світський статус, університет отримав відому нам назву – Університет Торонто. Нині він посідає перше місце у рейтингу вищих навчальних закладів країни⁴².

Зацікавлення українськими студіями в Університеті Торонто виникло в середині ХХ ст. у зв’язку зі зростанням української громади та її прагненням до збереження української спадщини. Перші курси з історії та мови України були запроваджені в 1940-х роках, що відображало зростаючий академічний інтерес до славістики та східноєвропейських студій. У цей період українські науковці та громадські діячі виступали за більш структурований підхід до українознавства, що призвело до створення спеціальних дослідницьких програм і центрів. Початком україністики в Університеті Торонто можна вважати 1949 р., саме тоді доктор Ю. Генік-

⁴² University of Toronto. URL: <https://study.ua/uk/university/university-of-toronto-universytet-toronto/> (дата звернення: 30.07.2025).

Березовський був запрошений на посаду викладача української мови [3, с. 81].

Наступним кроком була співпраця університету з Комітетом українців Канади (КУК; Торонтський відділ), на початку 50-х років КУК починає займатися українськими студіями Університету Торонто. І вже в листопаді 1953 р. Комітет повідомив про кампанію «за придбання фондів на заснування і закріплення Катедри Українознавства в Університеті Торонто. Управу фонду очолював д-р В. Муж.» [2, с. 247].

Після запровадження курсів української мови та історії Університет Торонто розширював свою програму українознавства протягом ХХ ст. Йдеться про розробку спеціалізованих курсів, запрошення видатних науковців та заснування дослідницьких ініціатив, спрямованих на поглиблення знань про історію, культуру та політичний розвиток України. До 1970-х років українознавство стало невід’ємною частиною навчальної програми університету. До цієї роботи залучали дослідників з усієї Канади та з-за її меж.

Новим етапом розвитку стало відкриття відділення Канадського інституту українських студій на базі Університету Торонто у 1976 р. Ця філія Інституту відіграє важливу роль у видавничій діяльності, зокрема тут працюють наукові редактори *Journal of Ukrainian Studies* та видавництва інституту. Варто відзначити один з найгрунтовніших реалізованих тут проєктів – переклад «Історії України-Руси» Михайла Грушевського. «Англомовне видання повної “Історії України-Руси” – основа для розуміння українського історичного процесу до середини XVII століття, а також корисний інструмент дослідження українського національного руху. Крім того, у книзі Михайло Грушевський авторитетно та беззаперечно спростовує пропагандистські тези про штучність нашої держави» [4]. Незважаючи на те, що останній том «Історії України-Руси» було написано ще в 1930-х роках, дослідження залишається актуальним. Переклад цієї праці, здійснений Центром досліджень історії України імені Петра Яцика при Канадському інституті українських студій (КІУС), відкриває доступ до неї міжнародній науковій спільноті, сприяючи глибшому розумінню історичних витоків України та українського народу [4].

За підтримки КУК та фінансування фондом Федерації Українських Професіоналістів і Підприємців у 1979 р. було засновано Кафедру українських студій (Chair of Ukrainian Studies), яку очолив професор Пол Роберт Магочі. Від того часу й до сьогодні кафедра продовжує активну науково-освітню діяльність, зокрема через викладання спеціалізованих курсів: «Курси з політології та історії; Україна у 20 столітті з професором Магочі, курс Ідентичність, демократія та авторитаризм в Україні (Identity, Democracy and Autocracy in Ukraine) викладає Доктор Лукан Вей та Політична економія перехідного періоду та розбудова нації з Доктором Гаврилишином (The Political Economy of Transition and Nation-Building)» [5, с. 161–162]. Відтак зросла й кількість публікацій, виданих викладачами та дослідницькими центрами університету, що вплинуло на глобалізацію українознавства.

До 1980-х років університет розвинув партнерські відносини з українськими академічними установами, що дало змогу обмінюватися дослідженнями та науковою співпрацею. Створення кафедр і наукових грантів сприяло появі нових академічних посад, зосереджених на українській історії, політиці, мові та літературі.

Варто наголосити на важливості меценатських ініціатив, адже завдяки їм було профінансовано більшу частину грантів, стипендій, які сприяють розвитку українознавства в світі. Так, з 2001 р. при університеті реалізується Програма досліджень України ім. Петра Яцика (Petro Jacyk Program for the Study of Ukraine)⁴³.

Програма підтримує академічні контакти з багатьма інституціями, такими як Канадський інститут українських студій, Колумбійський університет, Києво-Могилянська Академія тощо. Завдяки цій ініціативі до Університету Торонто приїждять для наукових досліджень вчені-україністи (Visiting Scholar Program), як з України, так із інших країн. Також для проведення лекцій та семінарів за цією Програмою запрошують державних і культурних діячів України. У рамках Програми для громади Торонто читають лекції вчені провідних західних університетів, такі як Григорій Грабович та Сергій Плохій. Відомі вчені та інтелектуали з України – Микола Рябчук та Геннадій

⁴³ Petro Jacyk. Program for the Study of Ukraine. URL: <https://munkschool.utoronto.ca/petro-jacyk/about-us> (дата звернення: 29.08.2025).

Боряк проводили дискусії, семінари, брали участь у конференціях [5, с. 163].

За підтримки Освітньої фундації Петра Ячика в межах програми ініційовано нову стипендію для молодих дослідників, які спеціалізуються на вивченні сучасної України (Post-Doctoral Fellowship). До участі запрошуються науковці, які захистили кандидатську дисертацію не пізніше трьох років тому. Програма передбачає можливість проведення наукових досліджень упродовж 12 місяців із подальшою підготовкою матеріалів до публікації або ж розробкою нового дослідницького проєкту. Крім того, стипендіати зобов'язані викладати курс, присвячений сучасній Україні, впродовж цілого семестру⁴⁴.

Загалом Програма Петра Ячика з вивчення України відіграє ключову роль у формуванні нового покоління науковців, надаючи їм можливість ознайомитися з академічними стандартами і методологіями провідних західних університетів. Це, в свою чергу, сприяє розвитку української наукової спільноти. Важливо також підкреслити, що реалізація ініціатив у межах програми робить вагомий внесок у піднесення українознавчих студій на високий науковий рівень у престижних академічних інституціях, зокрема в Університеті Торонто [5, с. 164].

Програма Петра Ячика стала важливою складовою частиною міжнародних ініціатив, спрямованих на інтеграцію українознавчих досліджень у світовий гуманітарний простір на базі Університету Торонто. Підтримка партнерських зв'язків з провідними науковими центрами, зокрема Гарвардським українським науковим інститутом, Колумбійським університетом, Кембриджською програмою Cambridge Ukrainian Studies та європейськими університетами, де активно розвиваються українські студії, сприяє формуванню єдиної дослідної мережі, що об'єднує фахівців із різних країн навколо вивчення української культури, історії та сучасності⁴⁵.

Особливе місце у розвитку україністики посідає видавництво Університету Торонто (University of Toronto Press), засноване ще в 1901 р. У наукових колах його вважають найстарішим і найавторитетнішим академічним видавництвом Канади. Саме воно стало

⁴⁴ Там само.

⁴⁵ Там само.

головним майданчиком для публікації англomовних праць з історії, літератури та культури України, серед яких – монографія Томаса Приймака «Михайло Грушевський: політика національної культури» (1987) та його біографічне дослідження «Микола Костомаров: біографія» (1996). У 1989 р. побачила світ праця Ореста Субтельного «Історія України», яка згодом неодноразово перевидавалася, а у 1996 р. опубліковано «Історію України» Пола Магочія. Видавництво також реалізувало масштабний видавничий проєкт – публікацію англomовної п'ятитомної «Encyclopedia of Ukraine», підготовленої за редакцією Володимира Кубійовича (перші два томи) та Дмитра Гусара-Струка (т. 3, 4, 5), що стала однією з найавторитетніших праць про Україну у світовому науковому просторі⁴⁶.

Серед виданих недавно варто назвати праці Пола Магочія «Ілюстрована історія України» (2007) [8]; Сергія Плохія «Україна та Росія: репрезентація минулого», «Руйнування імперської Росії» (2008, 2014) [11, 10]; Олени Ганківської та Анастасії Сальникової «Гендер, політика та суспільство в Україні» (2013) [7]; Надії Заворотної «Вчені у вигнанні: Український інтелектуальний світ у міжвоєнній Чехословаччині» (2020) [12]; Ірени Макарик «Шекспір в Україні» (2025)[9]. Названі праці мають великий попит серед читачів і стосуються різних аспектів україністики.

Видавництво Університету Торонто продовжує активно сприяти розвитку українських студій, публікуючи дослідження з історії, політології та культури України, що відіграє вагомую роль у поширенні знань про Україну в англomовному академічному просторі.

Бібліотечна система Університету Торонто (University of Toronto Libraries) посідає провідне місце серед науково-дослідницьких бібліотечних установ Канади. Також входить до п'ятірки найкращих систем наукових бібліотек Північної Америки. Охоплює 44 бібліотеки, та понад 16 млн книжок. Завдяки своїм потужностям відіграє помітну роль у забезпеченні наукової й освітньої діяльності університету. Фонди і цифрові ресурси цих бібліотек різного профілю охоплюють широкий спектр дисциплін, що створює сприятливі умови для проведення комплексних досліджень. Зокрема, науковці

⁴⁶ University of Toronto Press. URL: <https://utorontopress.com/about-us/> (дата звернення: 08.08.2025).

мають доступ до архівного порталу університету і колекцій його федеральних коледжів. Крім того, вони можуть скористатися широким спектром тематичних баз даних, включаючи Універсальну базу даних країн Балтії, Білорусі, Молдови та України, а також Універсальну базу даних українських видань. Бібліотеки Університету отримують близько 40 тис. наукових журналів, а також забезпечують доступ до повнотекстових електронних журналів, що особливо важливо для сучасного академічного середовища [3, с. 81].

Головною бібліотекою всієї мережі прийнято вважати бібліотеку Робартс (Robarts Library). Саме тут зберігається найбільша в Канаді колекція наукових зібрань зі славістики. Це понад 600 тис. книг, і колекція продовжує поповнюватись⁴⁷. Тому й не дивно, що саме в приміщенні бібліотеки розмістився Центр слов'янських та східно-європейських ресурсів імені Петра Яцика. Крім зберігання значної колекції (3 тис. книг), в Центрі кілька разів на місяць проводяться виставки, присвячені виходу нових книжок. Працівники Центру активно допомагають та консультують не тільки професорів і студентів Університету Торонто, а й усіх охочих дослідників. Звернутися до них можна навіть онлайн, що позитивно впливає на популяризацію більш поглибленого дослідження слов'янознавства, зокрема україністики, в світі.

Не менш важливою місією діяльності бібліотеки університету є її міжнародна співпраця, зокрема міжінституційний обмін інформаційними ресурсами, що розширює доступ до унікальних матеріалів у партнерських фондах [3, с. 81].

Тож з минулого століття й до сьогодні українські студії в Університеті Торонто продовжують свою діяльність, використовуючи міждисциплінарні підходи та сучасні дослідницькі методології. Цифрові гуманітарні проєкти, співпраця з міжнародними дослідницькими установами та розширення доступу до архівних ресурсів сприяли розвитку галузі. Прихильність університету до українознавства залишається непохитною, з постійними зусиллями для розширення академічних можливостей і підтримки нових дослідницьких ініціатив.

⁴⁷ Robarts Library. URL: <https://onesearch.library.utoronto.ca/library-info/ROBARTS> (дата звернення: 20.04.2025).

Висновки. Університет Торонто зарекомендував себе як провідний науковий осередок, на базі якого функціонують українознавчі програми та науково-дослідні центри, що забезпечують умови для міжнародної співпраці та залучення науковців з усього світу. Його дослідницькі центри та видавничі ініціативи суттєво вплинули на світовий науковий дискурс про Україну, сприяючи кращому розумінню української історії, політики та культури. Через конференції, симпозиуми та цифрові проєкти Університет продовжує долати академічні прогалини між українською та світовою науковою спільнотою.

Завдяки підтримці меценатів та активній роботі українських громадських організацій стало можливим відкриття кафедри, а згодом і науково-дослідних центрів з вивчення історії та культури України. Вагомий внесок зробили Центр Петра Яцика та Канадський інститут українських студій, що разом з українцями Університету активно популяризували знання про Україну за її межами.

Особливе місце у розвитку україністики посідає Видавництво Університету Торонто, саме воно забезпечило провідні позиції за кількістю англomовних публікацій з історії та культури України в Північній Америці. Це дало змогу закріпити за напрямом україністики статус самостійної наукової дисципліни та підвищити рівень зацікавленості міжнародної академічної спільноти.

Бібліотека Університету Торонто, зокрема колекції головної бібліотеки Робартс, формує комплексну джерельну базу українознавства, що забезпечує сприятливі умови для наукових досліджень. Таким чином, постійна підтримка, доступ до матеріалів, їх актуалізація й поповнення сприяють популяризації української культурної спадщини у світі. Університет Торонто виконує роль культурно-академічного мосту між Україною та світовим науковим простором.

Потенційні напрями подальших досліджень охоплюють аналіз цифрових гуманітарних проєктів і вивчення впливу сучасних політичних подій в Україні на науковий дискурс.

Список бібліографічних посилань

1. Білаш Б. *Англійсько-українське шкільництво в державній системі Манітоби*. Мюнхен; Вінніпег: [б. в.], 1984. 224 с.

2. Боровик М. *Століття українського поселення в Канаді (1891–1991)*. Монреаль; Оттава: Українська Могилянсько-Мазепинська академія наук (УММАН), 1991. 486 с.
3. Галицька С. Формування джерельної бази українознавства: досвід бібліотеки Університету Торонто. *Бібл. вісн.* 2021. № 3. С. 78–89. <https://doi.org/10.15407/bv2021.03.078>
4. Генеральна дирекція з обслуговування іноземних представництв. Презентація англomовного видання «Історії України-Руси» Михайла Грушевського у Софії Київській. URL: https://www.gdip.com.ua/pages/view/prezentatsya_anglomovnego_vidannya_stor_ukrani-rusi_mihayla_grushevskogo_u_sof_kivsky (дата звернення: 29.08.2025).
5. Заворотна Н. Розвиток україністики в університеті Торонто та в наукових бібліотеках університету за останнє десятиріччя. *Наукові записки [Національного університету «Острозька академія»]. Історичні науки.* 2008. Вип. 11. С. 160–170.
6. Марунчак М. *Історія українців Канади*. Т. 2. Вінніпег: [б. в.], 1991. 512 с.
7. Hankivsky O., Salnykova A. *Gender, Politics, and Society in Ukraine*. Toronto: University of Toronto Press, 2013. 272 p. <https://doi.org/10.3138/9781442685871>
8. Magocsi P. *Ukraine: An Illustrated History*. Toronto: University of Toronto Press, 2007. 352 p.
9. Makaryk I. *Shakespeare in Ukraine: Mirror, Prism, Megaphone*. Toronto: University of Toronto Press, 2025. 312 p. <https://doi.org/10.3138/9781487565985>
10. Plokhly S. *The Last Empire: The Final Days of the Soviet Union*. New York: W. W. Norton & Company, 2014. 544 p.
11. Plokhly S. *Ukraine and Russia: Representations of the Past*. Toronto: University of Toronto Press, 2008. 410 p. <https://doi.org/10.3138/9781442689534>
12. Zavorotna N. *Scholars in Exile: The Ukrainian Intellectual World in Interwar Czechoslovakia*. Brno: LibrOsana, 2020. 256 p. <https://doi.org/10.3138/9781487538705>

References

1. Bilash, B. (1984). *Anhliisko-ukrainske shkilnytstvo v derzhavnii systemi Manitoby* [English-Ukrainian schooling in the public system of Manitoba]. Munich; Winnipeg [in Ukrainian].
2. Borovyk, M. (1991). *Stolittia ukrainskoho poselennia v Kanadi (1891-1991)* [A century of Ukrainian settlement in Canada (1891-1991)]. Montreal; Ottawa [in Ukrainian].
3. Halytska, S. (2021). Formation of the source base of Ukrainian studies: the experience of the University of Toronto library. *Bibliotechnyi visnyk*, 3, 78-83 [in Ukrainian]. <https://doi.org/10.15407/bv2021.03.078>
4. Prezentatsiia anhlo-movnoho vydannia “Istorii Ukrainy-Rusy” Mykhaila Hrushevskoho u Sofii Kyivskii [Presentation of the English-language edition of *History of Ukraine-Rus'* by Mykhailo Hrushevskyi in St. Sophia in Kyiv]. *Heneralna dyrektsiia z obsluhovuvannia inozemnykh predstavnytstv*, website – *Directorate-General for Rendering Services to Diplomatic Missions*, website [in Ukrainian]. Retrieved August 29, 2025, from https://www.gdip.com.ua/pages/view/prezentatsiia_anglomovnoho_vidannia_stor_ukrani-rusi_mihayla_grushevskogo_u_sof_kivsky
5. Zavorotna, N. (2008). Rozvytok ukrainistyky v universyteti Toronto ta v naukovykh bibliotekakh universytetu za ostannie desiatyrychchia [The development of Ukrainian studies at the University of Toronto and in the university's academic libraries over the last decade] *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu “Ostrozka akademiia”. Istorychni nauky – Scientific Notes of Ostroh Academy National University. Historical Sciences Series*, 11, 160-170 [in Ukrainian].
6. Marunchak, M. (1991). *Istoriia ukrainsiv Kanady* [History of Ukrainians in Canada]. Vol. 2. Winnipeg [in Ukrainian].
7. Hankivsky, O., & Salnykova, A. (2013). *Gender, Politics, and Society in Ukraine*. Toronto: University of Toronto Press. <https://doi.org/10.3138/9781442685871>
8. Magocsi, P. (2007). *Ukraine: An Illustrated History*. Toronto: University of Toronto Press.
9. Makaryk, I. (2025). *Shakespeare in Ukraine: Mirror, Prism, Megaphone*. Toronto: University of Toronto Press. <https://doi.org/10.3138/9781487565985>

10. Plokyh, S. (2014). *The Last Empire: The Final Days of the Soviet Union*. New York: W. W. Norton & Company.
11. Plokyh, S. (2008). *Ukraine and Russia: Representations of the Past*. Toronto: University of Toronto Press. <https://doi.org/10.3138/9781442689534>
12. Zavorotna, N. (2020). *Scholars in Exile: The Ukrainian Intellectual World in Interwar Czechoslovakia*. Brno: Librosana.. <https://doi.org/10.3138/9781487538705>

Стаття надійшла до редакції 30.08.2025.

Zinaida Potikha,

Junior Researcher,

V. I. Vernadsky National Library of Ukraine

3 Holosiivskyi Ave., Kyiv 03039, Ukraine

e-mail: z.potikha@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9923-316X>

**Development of Ukrainian Studies and Publishing Activities
at the University of Toronto**

The article examines the formation and development of Ukrainian studies and publishing activities at the University of Toronto as one of the leading centers of Ukrainian studies in North America. The main stages of the institutionalization of Ukrainian studies are traced: from the introduction of the first Ukrainian language and history courses in the 1940s and creation of the Department of Ukrainian Studies in 1979 – to activities of the Canadian Institute of Ukrainian Studies and the implementation of the Petro Yatsyk Ukrainian Studies Programme. The focus is on the role of Ukrainian patrons and public organizations in the development of Ukrainian studies programs, as well as on international initiatives that ensured the university integration into the global academic space.

The publishing activities of the University of Toronto Press, which played a key role in shaping the global image of Ukraine, are the subject of special author's attention. The fundamental works of Orest Subtelny (History of Ukraine), Paul Magochii (Illustrated History of Ukraine), Thomas Pryimak, Volodymyr Kubievich (Encyclopedia of Ukraine), Serhiy Plokhii and other leading scholars, were published by this publishing house. These publications became definitive for the world of Ukrainian studies, were widely cited and prompted the spreading of knowledge about Ukraine among the English-speaking audience. The article emphasises the importance of university library collections, which contain unique materials on the history of the Ukrainian diaspora and providing

conditions for interdisciplinary research. The dynamics of the development of Ukrainian studies is shown: from local initiatives of the Ukrainian community of Toronto to a modern international center for humanitarian research that carries out academic exchanges, organizes conferences, supports young scholars, and promotes Ukraine as an object of global scientific discourse. It is concluded that the experience of the University of Toronto is an illustrative example of the successful integration of Ukrainian studies programs into the structure of Western academic institutions. Potential areas for further research include the analysis of digital humanities projects, the influence of contemporary political events on academic discourse, and the conclusion of a complete bibliographic repertoire of Ukrainian studies publications from the University of Toronto Press.

Keywords: Ukrainian Studies, University of Toronto, Canadian Institute of Ukrainian Studies, University of Toronto Press, Petro Jacyk Programme, Ukrainian diaspora.